

Модел и мяра

Не трябва да има никакви съмнения, че обявените през последните дни инициативи на Европейската комисия или на отделни политици (Виктор Орбан) за подпомагане на охраната по българо-турската граница ще тушират в някаква степен напрежението по нея. Но те не съдържат в себе си какъвто и да било потенциал за разрешаване на миграционната криза, тъй като са предвидени да въздействат върху следствието, а не върху първопричината. А тя, първопричината, е твърде **странният Модел за управление на миграционните процеси в Европа.**

В повечето от големите градове на Западна Европа бяха организирани тържествени посрещания на мигрантите, навсякъде по сходна схема и под единния лозунг „Кажки силно, кажи ясно – Бежанците са добре дошли тук!“. Днес обаче не е ясно колко от участвалите в пропагандната кампания европейци са горди от тези масовки.

До този управленски Модел се стигна някак постепенно и невинно. С добри намерения. **Целта му** бе чрез интензивен прием на мигранти да бъде подобрен демографският баланс в държавите от Западна Европа, които преживяват силен демографски спад. В Германия

например отрицателният баланс достигна 370 хиляди души годишно. Копиран бе опитът на САЩ, които през периода 1880-1914 г. приемат над 22 милиона имигранти. В резултат на тяхното трудолюбие и инициативност в началото на XX век САЩ бързо се индустриализират и се превръщат във водеща световна сила.

Подготовката за интензивното приемане на мигранти в Европа започна с внасянето на хлабави критерии за получаване на статут в Дъблинския документ и неговото трансформиране в основен инструмент за провеждане на политика на „широко отворените врати“. Започна масовото използване на неточния термин „бежанци“ и разпространяване на призови за тяхна защита, независимо, че повечето от мигриращите нямат и най-малкото основание за придобиването на подобен статут.

Въведен бе шокиращият термин „зелена граница“ – понятие, използвано от специалните служби и обозначаващо скрито прехвърляне в мирно време на чужда територия на разузнавателни, диверсионни и агентурни групи. Още тогава хората, разнообразяващи сивото си ежедневие с мислене, си зададоха въпроса: какви групи, къде и защо се предвижда да бъдат прехвърляни ?

Отговорът не закъсня: за около година и половина в Европа навлязоха около 1,7 млн. души от 101 държави. Прехвърлянето продължава.

Активната фаза започна с крилатите думи „Добре дошли в Европа!“ и „Ще се справим!“, които бързо добиха известност на няколко континента и послужиха като стартов сигнал десетки хиляди хора да се понесе към Стария континент в очакване на обещаните жилища, безплатни медицински грижи и по 700 евро джобни пари на месец, без да работят. Мнозинството от пристигналите в Обетованата земя като че ли нямат никакво намерение да се хващат за работа и вероятно ще останат пожизнени бюджетни храненици.

Моделът носи странностите на **западната пестеливост и донякъде на националното високомерие**: той не бе подложен на обществена дискусия и не бе обявен официално. По него не бяха проведени консултации или дори изпратени уведомления до съюзни или съседни държави. Мигрантите бяха оставени да се придвижват на собствен ход, като в своя марш прегазваха граници, мачкаха национални суверинитети и достойнства. Хиляди загубиха живота си във водите на Средиземно море и по студените зимни европейски пътеки. Но това като че ли не бе толкова важно за възторжените им посрещачи. По приблизителни данни по пътя към мечтаната Европа са изчезнало около 18 хиляди деца, загинали или отвлечени с цел незаконно осиновяване, робство, сексуална експлоатация или донорство на органи. Не се прилагат процедурите за ранен и далечен подбор на желаещите да мигрират, използвани от Службата за

гражданство и имиграция на САЩ, чрез над 13 000 служители в около 250 офиса извън страната.

Оценката на кандидатите за европейска закрила се извършва едва при регистрацията им, при което около 50% от новопристигналите в Германия през изминалата и около 40% за първото полугодие на настоящата година са определени като непригодни за получаване на статут. За станалите „излишни“ бе сътворен механизмът за „релокация“, предвиждащ изпращането им по квоти в други европейски страни. Решение, което не бе съобразено със становищата на националните правителства, което обиди и настрои отрицателно редица съюзни държави и като че ли най-силно повлия върху резултата на британския референдум.

Но неговата **най-удивителна странност** е, че допусна в Европейската зона за сигурност - Шенгенското пространство, безпрепятствено да навлязат хора без документи за самоличност, непреминали граничен и митнически контрол! Това позволява на стотици недобронамерени лица да изградят в Шенгенската информационна система фалшив профил за самоличност и сдобивайки се с европейски документи, да се прехвърлят на територията на други държави, с които ЕС поддържа безвизов режим. Като САЩ например.

Към тази **груб пробив в системата за сигурност** се добавят факти, съобщени в германски медии, че местните власти не винаги са в състояние да засекат фалшивите паспорти на навлизащите мигранти. Според публикациите, в страната се навлезли не по-малко от 3 000 души с фалшиви лични документи. С което броят на лицата с фалшив профил нараства значително и... многозначително.

Моделът **тревожно мълчи за мярата** на предвидения за прием лица, както и за това, докога ще продължи европейското гостоприемство. Според ООН, в света има 65,3 млн. бежанци и разселени лица и два-три пъти повече потенциални икономически мигранти. Всичко те ли предстои да бъдат посрещнати в Европа?

Тревога относно мярата споделя и ръководството на съуправляващия в Германия десен баварски Християн-социален съюз, според който мигрантската квота следва да се ограничи до 200 хил. души годишно. Не се посочва обаче дали Берлин планира да организира тяхното транспортиране до Германия и докога границите на Федералната република (имаща 83 млн. жители) ще продължават да бъдат широко отворени за неграждани на ЕС.

САЩ (325 млн. жители) например отдавна оцениха своите потребности от имигранти и възможностите за тяхно настаняване и интеграция, затвориха границите, въведоха квотния принцип, строги правила за получаване на убежище и санкции за нелегалните. Мигрантската им квота за настоящата година е 85 хил. души, като за

2017 г. тя е увеличена на 110 хил., от които 10 хил. сирийски бежанци. Допускането на кандидатите се извършва единствено в съответствие с процедурите на Службата за гражданство и имиграция.

От своя страна Канада (36 млн. жители) обяви прием на 25 хил. сирийски бежанци, изпрати специалисти по подбора в бежанските лагери в Йордания и Ливан, със собствени средства организира безопасното транспортиране на желаещите да мигрират (предимно семейни, по възможност с деца), без да накърнява суверинитета на други държави.

Моделът поддържа и странно отношение към **мерките за защита на границите**. Той прави всичко възможно границите да не бъдат надеждно прикрити или не дай Боже, напълно затворени, тъй като това ще доведе до неговия крах. Радетелите на Модела остро критикуват държавите от Централна Европа, които затвориха националните си граници, независимо че действията им са адекватни на степента на заплахата, която вече е на *четвърто ниво* (наличност и (или) употреба на оръжие). Тази висока степен на заплахата изисква в приграничните полоси да бъдат изведени леката кавалерия и предните отряди.

„Леката кавалерия“ представляват разузнавателните и диверсионно-разузнавателните поделения на въоръжените сили, екипирани и обучени по начин твърде различен от полицейските формирования. Те денонощно (според официално обявена информация) водят скрито наблюдение, организират засади, разчитат следи и извършват преследване, залавят, разпитват, охраняват и конвоират нарушители при всякакви климатични условия и терени на местността. Тези подразделения работят особено ефективно в планинско-гористи райони. Леката витлова и вертолетна авиация води въздушно наблюдение и координира действията на наземните сили, поддържа готовност за прехвърляне на групи на застрашени направления.

Предните отряди са изградили блокпостове по основните тактически направления, извършват блокади и претърсват райони, патрулират и провеждат тренировки за противодействие при нахлуване през границата на големи групи хора.

За разлика от адекватната охрана на някой национални граници, мерките за охрана на повечето външни граници на Европейския съюз все още не съответстват на степента на заплахата. Тъй като за да съществува, **Моделът** налага поддържането на усилена гранична стража, която е ефективна при по-ниското *второ ниво на заплахата*.

Ето защо каквито и да са допълнителните полицейски мерки по южните български граници (още служители и различни видове техника), държавният рубеж **не може** да бъде надеждно защитен по

този начин. Навлизането на нелегални мигранти ще бъде намалено, но не и пресечено. И Моделът ще продължи да се охранва.

*Генезисът на мигранската криза в Европа е в **неефективната политика на ЕС**, чието ръководство в резултат на силната институционална криза, бе подчинено на волята на силови играчи като Германия, Франция и др.*

Твърде малко съответстват на действителността твърденията, че масовият наплив на нелегални мигранти се дължи на войната в Сирия. ООН бе регистрирала малко под 61 млн. бежанци още преди началото на бойните действия в Леванта. Липсваше обаче официално отправена покана за път към Европа, поради което опитите за проникване на Стария континент носеха инцидентен характер.

Настоящият мигрански поток е организиран процес, които заради огромния брой приети лица (загуба на мярата) започва да излиза извън контрол. Не се прилагат управленски модели, при които хуманно и внимателно държавите да разрешават демографските си проблеми, без да засягат интересите на други. В резултат бе пробито Шенгенското пространство.

Сегашната политическа практика зачерква основни постановки на политическата и военната наука, на дипломацията и международните отношения, на националното и съюзното законодателство. За подобни прегрешения Историята рядко прощава. Посочената погрешна политика деформира социума (моралните връзки между хората), рефлектира върху гражданското общество и започва да променя отношенията икономика–политика–сигурност.

*В случай, че сбърканият Модел **не бъде сменен незабавно**, след време сегашният исторически период вероятно ще бъде описан като турбулентен, деструктивен, белязан с противоречия, кризи и терор, довел до разпада на ЕС и дори до въоръжени конфликти. А повечето от днешните политици ще се наредят до печално известните си предшественици, определени като слаби, неадекватни, неефективни и объркани.*

**Полковник о. з.
Димитър Бузек**